

SIGNIJA SILAUNIECE

NEKAD NEMIERS NEKĻŪS PAR MIERU

nekad nemiers nekļūs par mieru
un aproču pogas čukstot
uz kaimiņu balkoniem kritīs

nekad nemiers nekļūs par mieru
un pasaulei pieklustot
kāds suns pār ūdeni ries

nekad nemiers nekļūs par mieru
bet baltā sniegā
lieli, balti tauriņi
gaidīs nākošo ziemu

AIZ KOKIEM, AIZ PASAULES

dienām un naktīm
naktīm un dienām
aiz kokiem, aiz pasaules
mākoņi nodzēš sauli

migla dedzina asfaltu
lietū izmircis putns
uzknābā dzimumzīmes

dienām un naktīm
naktīm un dienām
pelēkais gaiss
smaržo pēc rīta

SKAITĪT VIĻŅUS

mēness tagad diezgan gaišs
mēness liels un sarkans
klauvē manās domās
pelēka saules svītra

klusums. dubļi. vējš
un auksti.
mākoņi ātri slīd
skaitīt jūrai viļņus
man nekad neapnīk

PASAULE ELPO LĒNI

pasaule elpo lēni
pasaule elpo šeit
sniegs vēl joprojām ir balts
ledenes vēl ir saldas

DZELTENS

dzeltens bija viss
pienenes, saules gaisma
un arī debesis

ar dzeltenu skeneri
dublēju saules atspulgu
un dzeltenu mani redzi
arī tu

dzeltena seja, dzelteni pirksti
un dzeltenas skropstas
kurās dzelteni sapņi mostas

dzelteni žurnāli
dzeltenas jāņogas
dzeltens viss

dzeltenā pasakā
esi mani ievedis

SALST

mani delfīni neprot peldēt
mani delfīni raud
maniem delfīniem aukstas kājas
maniem delfīniem salst

TAURIŅU NĀKOTNE

ārā list
melnajā asfalta spogulī
pilieni krīt klusi un maigi
laiks ir miris. miegains miers
tauriņu nākotne garšo pēc saules

PUSTUMSĀ

smails, kas nav domāts nevienam
pil uz asfalta ātri
plēsīgu putnu balsis
nokrāso debesis sārtas

pustumsa. klusums. un lietus.
laternām salst.
rubīnkrāsas baznīcas logos
ietricas tauriņš balts

SAULRIETS

pretējo namu augšējos logos
deg saulriets
bruģakmeņi deg tieši zem kājām
trīsriteņi saules apļietā trotuārā
iemin pilsētas pulsu
es mulstu

MAZĀS MEITENES LIELAIS RĪTS

jauns rīts nes jaunas avīzes
pie sienām pienaglotas dvēseles
lejkannas aukstu ūdeni lej
virsū neīstai pasaulei
zvaigznes aizmieģ, mākoņi mostas
mazā meitene virina skropstas

JĀBEIDZ PASTAIGĀTIES. ATDZISĪS TĒJA

mēs iebridām saulrietā. reizē.
visu laiku nebildām ne vārda
mēs bijām trausli, jocīgi kā bildes
un mēs gājām.

līdz vasarai bija 79 dienas
un es zināju no galvas katru tavas elpas vilcienu
mēs klusējot sildījām pēdas karstajās smiltīs
iemetām savas vēlmes jūrā
un skatījāmies kā tās lēnām nogrimst

jābeidz pastaigāties. atdzisīs tēja.

LAIKA TRĪCE

laiks trīc.
uz asfalta krīt
sekundes, minūtes,
zefīri balti.

dienās tu neskaiti laiku,
bet pusi no nakts
tu skrien gar jūru,
un stundas meklē starp oļiem.

bet, rītam nākot,
savu rokaspulkstenu apber ar smiltīm,
un klausies kā delfīni raud...